

ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Լոր հարուստներուն զարգացման ըն-
թացքը՝ բաղդատմամբ այն Հին սեզանա-
որաց հարստացալո կերպին՝ անշուշտ
աւելի բանաւոր է, աւելի համաձայն արեւ-
ոստակէն ընդհանուր օրինակ, Ե իրենց
ապրելոյ կերպն ալ աւելի վայելչօշ կե-
տ

ԵՐԿՈՒ ԱՆՄԵՂՆԵՐ

ՄԱՍՆ ԵՐՐՈՐԴ
ՈՂՐԻՆ ՄՕՏ

—Երբի՞նք խնդրե՞ք, ըսաւ Պերժնի
Էւ չար երջանիկ պիտի լլայմ եթէ չի
մեղսութիւն, Ետրօք, զման չհաւատա
նք չար յոյժեանց այսպէս թախտակե
թի՞ք միմ միմայ ըլլալի, արդէն չառնե՞ր
մեռած ի զլլայի այս կեանքէն . . բարե
բախտաբան, հնաւ ի վր զտոնիս . . այն
քան կը սիրեմ զեզգ, Ետրօք . .
—Այլքան կը սիրեմ զբոզ, Պերժնի,
Թալան առնելիս իրարու մեռէ՞ք կը
բռնելի՞ք ինչպէս միմ . .
—Եթէ՞ այն տեղ ընտելոյի մեղի, ը
սաւ Ետրօք, պիտի չիւժեմ իմ առակի
արհեստաւ որով այլեքան երջանիկ է
մարդագեղեցեան մէջ, խնդրե՞նք տալ
մեծ անուառնի կարը . . Տիշշ այս երկրի
չնմա . .
—Ներս մտնե՞ք և խնդրե՞ք,
Այլքան մեղսութիւ մտած է՞նի որ շա
մառակ է՞նի երբ բարի կ'ստան . .

Նշմարեց տղաքներն եւ առանց կամայ
կամայ ուտելի զաղորիլս .
— Բարեւ : Ո՛րք կուգէ չոտ :
— Գործ կը յնտուենք, պարոն :
— Ա՛հ, ա՛հ : Շատ կորովի կերպարանք
չունիք .
— Սակայն շատ ու ժեղ եմ, ըսաւ Շար-
լո յոխորտեցեալ եւ ընկերուէին ալ յոյժ
քաջասիրտ է :
— Ի՞նչ ընել գիտէք :
— Եւ արդէն հաստի տակնաճաճ եմ եւ
սկսած եմ ոչկար ձուտ ցանել տոյրիլ : Իսկ
տես ալ լաւ տնտարար եւ շատ աղէկ գի-
տէ լաճիլ տաւ, արթկել, կար կարել . .
կործնէցեալ անպար մը :

ժպիւր գողցուած էր իրենցմէ՝ միոյն եւեթ
ընդհանրապէս վախճիւր։

Բաց Շարքը երկու րաւ սահեցուց Պեր-
Քիլին՝ ականջին։

— Երկուքն է միասին, ապա թէ ոչ ու-
րի ոչոյ պարտ վստահուե՛ք, ՊերՔիլին։

Եւ անմիջապէս՝ ախորժակին կը բաց-
ուի։

— Կտոր մը կուտանք, չենք ուզեր մեր-
ժել, պարտն, րաւ Շարքը ժպտելով։

— Եւրոք մտնք, նստեցէք։

Եւ Վիզէն չափ կողքէ անոնց, պանիրն
առնելուն քէք, եւ երկու րամակ ինձո-
րդի լեցուց, դեղին եւ պայծառ ինձորք-
ող մը յամպարի պէս թափախակի։

Լայր Ժիզնեւն էր, այն մարդը որ շէր
 ծանոթ ոչ Ժանին և ոչ Մառն-Թերզլզի՝ Ի-
 բրեցց ամուսնութեանն համար, և որուն
 անողորմելի դիմն իր հետ պիտի մայէր։

—Աստիկի մայրը մը, քաւ. Շարօ, որ
 միւսին պէս անուշ կերպարանք մը չունի,
 հէ՛հ, Պերթին, Ի՛նչ աշուշեցորով մեզի իր
 նայի։

Նոյն պահուն լսեցին կտորի մը ձայն
 որ բառուտ ձամբէ մը կուգար անտառին
 կողմէ։

Հաւաստուն տարեկանի մօտ կին մը,
 պարզօրէն այլ պատկերամը, հագուած,
 խիտ թուրի և տակաւին շատ ճաշեցիկ,

հետև սա նշան բրուտ անոց որ մտնե-
նան,
Հնազանդեցան՝ երկշտուրթիամբ:
— Ուշտից իու գեց: Ինչո՞ւ առանձին
էջ, Ուրի՜ն ձեր ծնողներն էին զորս ա-
նի երբեք հարցումներն էին զորս ա-
նի հետերեք ի՞նչուդ իրենց, երբ ներկա-
նապես զործ խնդրեցին, Առաջ՛երբ,
տեսակի մը պատմութիւն յորինած էին,
վաճան գի իրենց համար կարեւորը նպաս-
տաւորապէս ընկերութեան ձեռքը չիցանա-
ւոր, որ գանձեք երկուքի առ պաշտարան
եք պիտի զրկէի:
Բայց ահաւուտ այդ պատմութիւնները
դէէ՛ն լինումն էին, որովհետեւ ոչ ոք ի-

պրտակաղաղելի գործաւորաց անունը, ո-
րոց՝ գլխուր, թէ՛ երկուեան ալ մտնած էինը .
— Պատճառն այն է որ չեմ գիտած եր-
բուրդը ալ գործածել, ըսաւ Մարտիրոսե-
էզը .
— Ու՛հ, տիկին, մի բաժնէք զմեզ .
— Այդո՛ր, այս՛, գիտեմ, այդ է դժուա-
րութիւնը . . .
— Այնքան բարի կ'երեւաք, տիկին . . .
սասա պաղատանօք Չերթին: Իսկոյն պի-
տի տեսնէք որ գո՛հ պիտի ըլլաք մեզը .

(Երբօրոքսկի)

սարնա թալիկ օլանլարն եէվը
զքիւրտէ սաաթ ալթըտան նիհա.
թ տօգուզա գաւտար խաղինէի խա-
սի Շահանէեէ միւրաճաաթ իթմէ-

[illegible]